

3. Ovo je izdanje za obične vjernike, što je odlučilo o mnogo-
čemu. Za promjenjive su dijelove uzeti naslovi koji će svima
barem nešto reći. Netko je predlagao da se antiphona (ad intro-
itum...) prevede: ulazni otpjev. Teško bi ga u puku tko prihvatio.
Još je nezgodnije bilo gradual nazvati: stepenični otpjev (ili pri-
pjev), jer malo tko zna zašto se tu spominju stepenice. Stavljene
je stoga izraz koji je stvaran, a u svoje ga je vrijeme imao »Život
s Crkvom« (prema prijevodu P. Parscha i nekih drugih). Najteže
je s prefacijom, kako je obično zovemo svi koji je spominjemo.
Puk malo pozna, a još manje shvaća doslovan prijevod: pred-
slovlje. To je u stvari hvalospjev, a jer je uvod u glavni dio sv. Mise,
može se i u naslovu reći: uvodni. Iz istog su razloga ispušteni
navodi odakle je što uzeto iz Sv. pisma osim kod perikopa jer ih
sada imaju mnogi i poželjno je da barem koji put pogledaju i
kontekst.

4. Neke neće zadovoljiti ni *pravopis ovog prijevoda*. Odlučilo se
za ovakav na temelju vrlo važnih savjeta. A tko će i tu pogoditi
kad npr. treba pisati veliko početno slovo. Tako došašće pišemo
s malim slovom, inače bi se i moralo pisati i Korizma, a mnogi žele
što manje riječi s velikim slovom. I neka se naprećac ne predba-
cuje da je nov prijevod nedosljedan. Ispravno je pisati: začće
bl. Dj. Marije i Neoskvrnjeno začće (jer je u drugom slučaju ime
blagana koje traži veliko slovo prve riječi); ili evanđelje, a
Evanđelje je naslov knjige.

5. Jedan je od uzroka zašto se ovako izdaje zasad samo Misal
za nedjelje i blagdane, da se prije konačnog izdanja učine svi
mogući *ispravci*. Prevodioci su i ispravljači ovog prijevoda svjesni
da ih se može učiniti dosta. Tko dakle ima uz novi prijevod bilo
koji prijedlog, kako bi se moglo bolje prevesti, neka ga saopći
potpisano (u Biograd n/m) i ILO će mu biti vrlo zahvalan. Isto
tako i svakome koji *pomogne* raspačavati ovaj novi prijevod
Misala.

Dr o. MARTIN KIRIGIN OSB
potpredsjednik ILO-a

MALI KATEKIZAM ILI MINIMUM VJERSKE POUKE

Ako je nešto pametno rečeno ili napisano a u isto vrijeme
prijeko potrebno, onda nije dosta reći »doista je tako«, »doista
lijepo govori i piše« i pri tome ostati, nego je potrebno sto puta
reći i ne mirovati dok se pametna stvar ne приведе u djelo. Inače
od lijepih riječi i pametnih prijedloga nema koristi.

Dr Čedomil Čekada napisao je u 3. br. »Službe Božje« od ove
godine članak pod naslovom »Dajte, tiskajte nam mali katekizam«.
Ovaj članak trebalo bi, da pročitaju svi župnici i svi katehete, pa
i preuzvišena gospoda biskupi, te da svi složno zavape: Dajte,
tiskajte nam mali katekizam, ako ne želimo da naša zemlja bude
kroz nekoliko decenija zemlja krštenih neznabožaca.

»Pitanje katehizacije, odnosno pouke djece i mladeži u vjeri,
bez sumnje je naš najhitniji i najakutniji problem« kaže dr Čeka-
da. »Pastoralna akcija na tom području, sustavna, organizirana,
jedinствена i solidarna ne trpi odlaganja«.

Što se dosada učinilo i čini u tom pogledu nije urodilo većim
plodom. Pastoralna akcija nije bila jedinstvena, niti planska, niti

organizirana niti solidarna. Svatko se snalazio kako je znao. Netko po staroj metodi, netko tobože po novoj, netko preveć stručno, netko opet tražeći mnogo, ali bez uspjeha.

Jezgroviti minimum vjerske pouke neka bude što prije odštampan u što većem broju, u najmanjem formatu, uz najmanju moguću cijenu, kako kaže dr. Čekada. Zatim ga dati u svaku kršćansku kuću. I badava ako treba. Neka ovaj minimum bude isti u Hrvatskom Zagorju, u Slavoniji, u Bosni, u Dalmaciji, u cijeloj zemlji.

Glavni katehete neka budu otac i majka, brat i sestra, kum i kuma ili koji susjed. Svi ga moraju znati i onda druge učiti. Svećenici i katehete — osim redovite kateheze — neka budu tumači i ispitivači, kad stignu i gdje stignu, prigodom korizme, prije i za vrijeme ispovijedi, uz Misu na zarukama i vjenčanjima, kod krštenja i propovijedi, prigodom prve sv. Pričesti i priprave za Krizmu.

Kad se jedamput nauči ovaj apsolutni minimum, onda nije teško dalje poći u objašnjavanju, proširivanju i nadogradnji. Najteže je kad se nema ni pojma o vjerovanju, Božjim zapovijedima, glavnim kršćanskim istinama i sakramentima. Danas ima mnogo vjerskog neznanja. Nije ni čudo. Nema dovoljno vjerske pouke a ni katekizama ni molitvenika. Roditelji su izgubili smisao da su oni prije nego tko drugi dužni svoju djecu poučavati u vjerskim istinama.

Današnji čovjek hrli za senzacijama i modom. Da li je moguće takovom čovjeku pristupiti s opširnim i stručnim katekizmom? Malo će tko imati strpljivosti da ga čita, ali jedan mali jezgroviti katekizam prije će ga privući. Mnogo sam puta čuo pred Krizmu i pred prvu sv. Pričest kako roditelji i djeca traže mali katekizam iako posjeduju onaj veći.

Dajte tiskajte nam mali katekizam! I ja, eto, vapim s dr. Čekadom.

· Dr fra SVETOZAR PETRIC, župnik

DOPIS PREUZV. SPLITSKOG BISKUPA

Poštovani oče uredniče,

U vezi s kritičkim osvrtom pod naslovom: »Liturgija — moda, napast?«, koji je izašao u posljednjem broju Vašeg časopisa »Služba Božja«, str. 242. do 245, a potpisan je od dra o. Martina Kirigina O.S.B., molim Vas, radi pravednosti, da uvrstite u slijedeći broj ova kratka razjašnjenja i ispravke.

1. Članak »Liturgija i razmatranje«, o kojem govori gore spomenuti kritički osvrt, izašao je u »Službenom vjesniku biskupije splitske i makarske«, br. V i VI (1962) str. 15 s., a napisao sam ga ja; potpis je ispao greškom slagara.

2. Nije istina, što o. Kirigin u svom osvrtu veli da je: «... članak »Liturgija i razmatranje« sastavljen prema istoimenoj knjižici supruga Maritain i prema reviji »La vie spirituelle« (isp. str. 242 Sl. B.), nego je istina, da sam taj svoj mali prikaz napisao na temelju revije »La vie spirituelle«, a da nisam imao pred očima knjižicu supruga Maritain »Liturgie et contemplation«. To je izričito rečeno u mom prikazu (isp. str. 15. r. 6—7 istog prikaza). Osim toga iskoristio sam studiju v. Malevez L. »Liturgie et prière